

BUTLLETÍ

A. H. N.
S. GUERRA CIVIL
B. 97/A

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 20 de març del 1937

nº.64

LA CONMEMORACIÓ DEL SISÉ ANIVERSARI DE LA FUNDACIÓ D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Ahir a dos quarts de vuit del vespre va tenir lloc la commemoració del sisé aniversari de la fundació d'Esquerra Republicana de Catalunya. Acte senzill, com reclamen els temps de guerra, però saturat de recordances del passat i sadollat de fé en l'esdevenidor del nostre Partit. Acte que consistí en breus parlaments davant el micròfon de la nostra Emissora E.R.C.1. retransmesos per les Emissores Catalanes.

L'acte començà amb un reportatge de la Conferència d'Esquerres, de la qual va nèixer Esquerra Republicana de Catalunya, llegit pel seu autor, el nostre company ALEXANDRE FORCADES.

Parlaren després JOAN TAULER, pel Consell Permanent d'E.R.C.; JAUME SERRA HUNTER, President del Parlament Català; MIQUEL SANTALÓ, ex-Ministre i Diputat al Parlament de la República; VICENÇ BERNADES, Regidor de l'Ajuntament de Barcelona; AMADEU ARAGAI, ex-Diputat i membre del Consell Permanent del Partit; ROSA SEGARRA, Presidenta d'AJUT CATALA; d'E.R.C. ; MARIAN RUBIO I TUDURÍ, Diputat al Parlament de la República; MANUEL GALÉS, Diputat al Parlament Català i Comissari de Premsa de la Generalitat de Catalunya; JOSEP ANDREU I ABELLÓ, President del Tribunal de Cassació de Catalunya.

Va cloure l'acte MARTÍ ROURET, sots-Secretari de la Presidència, el parlament del qual reproduïm a continuació:

"Avui fa sis anys que els homes més representatius del nacionalisme democràtic i republicà d'Esquerra es reuniren en el local del gloriós Foment Republicà de Sans i després d'amplies i profundes deliberacions acordaren la constitució d'Esquerra Republicana de Catalunya.

No mancaren en aquella ocasió vells polítics, que es debatien ja dintre d'un ambient de desprestigi i que havien fet de la política una carrera per a millor servir els interessos particulars, que es dedicaven a profetitzar - costum molt arrelada en els polítics de la vella escola - sobre l'aficacia del nou instrument polític que acabava de constituir-se: deien que Esquerra Republicana de Catalunya seria un Partit més que , per a res havia de modificar el panorama polític i social de Catalunya.

Ben aviat, però, la realitat dels fets vingué a demostrar-los quan errats anaven: Esquerra Republicana de Catalunya, tot just constituïda, es presentava davant del poble català amb motiu de la propaganda electoral de les històriques eleccions del 12 d'abril i, al po-

20 març 1937

par de manifest els seus principis bàsics i el contingut del seu programa, assolí la confiança de la immensa majoria del poble, guanyava les eleccions i als dos dies de la victòria, amb un gest magnífic i arriscat, un dels seus homes més representatius, Lluís Companys, proclamà la República, aspiració fonamental d'aquell Partit que només portar endavant el seu programa enderrocant el vell règim monàrquic reaccionari i corromput i establint i consolidant un règim republicà que incorporés Espanya a les grans corrents modernes que els altres Estats d'Europa més progressius havien establert.

Ni la victòria del 12 d'abril, ni la gloriosa gesta del 14, acloraren els d'Esquerra Republicana de Catalunya sobre els llaurers dels triomf, sinó que aquests els hi serviren d'estímul per a portar endavant la realització del que constituïa la carta fonamental del novell instrument polític de les democràcies catalanes d'Esquerra.

"Esquerra Republicana de Catalunya" havia sapigut recollir en la seva carta fonamental, amb tota la seva amplitud i profunditat, el que constituïan, en aquella hora, els anhels populars de Catalunya i davant del poble havia recabat la confiança per a donar-los-hi realització. Es per això que, fidel sempre als compromisos contrets amb l'opinió pública, seguia el seu camí, a desgrat dels obstacles que la reacció intentava posar-li al pas, a cada moment, i a desgrat de les baixes campanyes, tant plenes de verí com d'irresponsabilitat, que contra els seus homes més destacats feien els veïls polítics de Catalunya, que durant molts anys havien explotat el sentiment nacionalista del nostre poble per a servir, única i exclusivament, els interessos particulars de les classes potentades que de la mateixa manera que sabien afalagar els polítics monàrquics espanyols, explotaven vilment el treballador català o l'ametrallaven, quan aquest intentava alçar la seva veu de protesta en un noble gest de rebeldia contra els opressors.

Fóra interessant, en aquest sisé aniversari de la constitució d'Esquerra Republicana de Catalunya, fer un balanç detallat de l'actuació d'Esquerra Republicana de Catalunya. En ell podríem apreciar, naturalment, els molts encers assolits, com també, perquè no dir-ho, algun dels errors soferts, però el que trobaríem en realitat, destacant-se notablement, tant en els encers com en els errors, l'austeritat i la dignitat amb que, en tot moment, han sapigut comportar-se el Partit i els seus homes.

Els moments d'acarnissada lluita i de profunda revolució que vivim ens aconsella, més que celebrar les glories de les gestes passades i posar de relleu la brillant història acompanyada, aprofitar aquesta oportunitat per a fer reviure en la consciència de tots els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya, la missió que Catalunya te encomanada al nostre Partit, i desvetllar en el cor de tots el sentiment del deure a complir per a sortir triomfants en la lluita que tenim entaulada contra el feixisme internacional i en l'obra d'encausament de la profunda revolució que vivim en aquestes hores tan plenes de dolors i d'esperances.

, Esquerra Republicana de Catalunya te plena, consciència, en aquesta hora tràgica i alentadora de guerra i de revolució, de la gran responsabilitat que damunt d'ella pesa, tant de cara a l'opinió pública de Catalunya i d'Espanya com dels països estrangers. Sabem bé que les terres d'Ibèria són, en aquests moments, l'escenari d'una lluita que atrau tota l'atenció posada en la tragèdia que Espanya viu, sabem bé el nostre paper de protagonistes destacats d'aquesta tragèdia i, per tant, en aquest

